

Zpravodaj obce Poniklá

POD HORAMI

7-8/2024

8 | 160 LET
DS J. J. KOLÁR

12 | PONIKELSKÉ
SILNICE A CESTY

16 | TIPY
NA VÝLET

OBSAH

Jednání obecní rady	3
Společenská kronika	3
Obecní hlásný	3
Slovo pana faráře	6
Program našich fotbalistů na podzim 2024	7
Divadelní spolek slaví 160 let	8
Medový obchod – poděkování	8
Ponikelské silnice a cesty	12
Přechod Krkonoš od boudy k boudě	16

Volby do Zastupitelstva Libereckého kraje a do Senátu Parlamentu ČR se uskuteční:

v pátek **20. 9. 2024** (od 14:00 do 22:00)
a v sobotu **21. 9. 2024** (od 8:00 do 14:00).

Případné II. kolo voleb do Senátu

v pátek **27. 9. 2024** (od 14:00 do 22:00)
a v sobotu **28. 9. 2024** (od 8:00 do 14:00).

Volební místnost bude v Kantýně č.p. 265.

SVOZ POPELNIC

Od května probíhá 1× za 14 dní v **sudý** týden – pondělí

TÝDEN	DATUM	SVOZ
36. týden	2. září	ano
38. týden	16. září	ano
40. týden	30. září	ano
42. týden	14. října	ano
44. týden	28. října	ano
46. týden	11. listopadu	ano
48. týden	25. listopadu	ano
50. týden	9. prosince	ano
52. týden	23. prosince	ano

DŮLEŽITÉ KONTAKTY

OBEČNÍ ÚŘAD

starosta Tomáš Hájek
603 569 389, 481 585 133
Hajek@ponikla.cz

Monika Nováková, Alena Soukupová
481 585 981
obec@ponikla.cz

obecní četa, sběrný dvůr (T. Klikorka)
608 084 782
ceta@ponikla.cz

VODOVODY (odečty, poruchy)

Hoření a střední Poniklá, Nová Ves (M. Dobiáš)
737 863 818

Dolení Poniklá, Přívlačka, Preložka (J. Čížek)
721 154 738

Pečovatelská služba Poniklá (D. Kubínová)
737 464 874

MUDr. Karásková

777 328 487
Ordinační hodiny v Poniklé čp. 266:
PO: 13.00–18.00
ÚT: 8.00–12.00

ST: 8.00–12.00; na objednání: 12.00–13.00
PÁ: 8.00–12.00; na objednání: 12.00–13.00

Ordinační hodiny v Jilemnici J. Harracha čp. 90:
PO: 7.30–12.00

ÚT: 14.00–17.00
ČT: 7.30–12.00

MATEŘSKÁ ŠKOLA

481 585 257, 737 711 997
skolka.ponikla@seznam.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

481 585 206, 604 310 491
zs@ponikla.cz

KNIHOVNA

732 608 524
knihovna@ponikla.cz

POŠTA PONIKLÁ

954 251 242

DĚTSKÝ LÉKAŘ

481 551 338 Poniklá
481 551 339 Jablonec nad Jizerou
481 551 332 Jilemnice

Ordinační hodiny:

PO: 7.00–12.00 ordinace Jablonec nad Jizerou
ÚT: 7.00–12.00 ordinace Poniklá
ST: 12.00–16.00 ordinace Jablonec nad Jizerou
ČT: 13.00–18.00 ordinace Poniklá
PÁ: 7.00–12.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

Zpravodaj obce Poniklá **POD HORAMI 7–8/2024**, číslo 227, ročník 54, reg. č.: MK ČR E 17675, náklad 430 výtisků. Vydává obec Poniklá, Poniklá 65, 512 42 Poniklá, IČ 00276006. Internetová adresa: www.ponikla.cz
Odpovědná redaktorka a jazyková korektura: Hana Hájková. Tisk: Gentiana Jilemnice. Cena 20 Kč.
Cena pro **roční předplatitele 100 Kč**. Cena pro předplatitele **při zasílání poštou 260 Kč**.

Zpravodaj Pod horami je dvouměsíčník. **Uzávěrka příštího vydání: 29. 10. 2024**

SVÉ PŘÍSPĚVKY, PROSÍME, ZASÍLEJTE NA E-MAIL: redakce.podhorami@gmail.com

Příspěvky mohou být redakcí upravovány a kráceny. Zveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. Za všechny příspěvky děkujeme!

Ilustrace na úvodní straně: *Zátiší nad křížem Na Stráňce*, autor: Hana Hájková

JEDNÁNÍ OBECNÍ RADY ZA OBDOBÍ ČERVENEC AŽ SRPEN 2024

Vážení ponikelští sousedé! Uplynulé léto bylo pro obecní radu nejenom o zábavě, ale také o práci, a tak si pojdme na rádcích níže připomenout to nejdůležitější, o čem se rokovalo.

V minulém čísle jsme Vás informovali o dotačních škatulacích ve věci projektu na rozšíření vodovodní sítě Přívlaka a můžeme Vám s radostí sdělit, že máme přidělenou desetimilionovou dotaci na vybudování vodovodního řádu na Přívlace! V nejbližší době zahájíme veřejnou zakázku na zhotovitele stavby a v příštím roce (půjde-li vše dle plánu) zahájíme stavbu. K desetimilionové dotaci přidáme ještě zhruba pět miliónů vlastních, aby i Přívlačtí sousedé měli zaručenou pitnou vodu z veřejného vodovodu.

Obecní četa v nejbližších týdnech získá do svého vozového parku praktický valník, který pomůže s údržbou naší obce. S financováním nám pomůže obdržena dotace ze Státního zemědělského intervenčního fondu ve výši 840 000 Kč.

Rada obce vyslyšela hlas lidu a schválila od roku 2025 zavedení číslovaných sezónních vstupenek (permanentek) na jméno pro vstup do areálu koupaliště Homole ve výši 12 jednotlivých vstupů (v cenách roku 2024 by byla odpovídající částka 600 Kč dospělý a 360 Kč dítě). Permanentka bude platná po celou letní sezónu a bude vydávána adresně, permanentka nebude přenosná.

Nadále pracujeme na projektech obnovy obecních nemovitostí, připravují se podklady pro podání žádosti o dotaci na rekonstrukci čp. 432 a čp. 60.

Vážení sousedé, prožijte příjemně pohodový nadcházející podzim!

■ **Petra Novotná, místostarostka**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

(červenec až srpen 2024)

JUBILEA

Vladimír Tryzna, 70 let

Milan Jirouš, 70 let

Josef Bekr, 80 let

Věra Uriková, 80 let

Radomil Lutz, 80 let

ÚMRTÍ (červen až srpen)

Věra Tomíčková

Ludmila Třešňáková

Jaroslava Mařasová

Martin Borde

OBECNÍ HLÁSNÝ

Záloha na vodné a stočné je dobrovolná!

V minulém zpravodaji jsme Vás informovali, že pololetní vyúčtování vodného a stočného bude probíhat pouze jako 50% a čistě dobrovolná záloha. Vyúčtování za celý rok proběhne až prosincovým odečtem a bude vystaveno v lednu (nebo únoru). Možnosti zaplatit dobrovolnou zálohu využilo jen několik občanů. Nic proti tomu, může to být zcela v pořádku. Jenom je třeba upozornit, že modelově domácnost s 50m³ odběrem na vodném a stočném platila pololetně

cca 5 000 Kč, což potom za rok bude znamenat 10 000 Kč najednou. A opakují, může to být v pohodě, jenom ať to potom není překvapení.

Níže si dovoluji zopakovat výňatek z textu, kterým jsme Vám v minulém zpravodaji dávali celou záležitost k uvážení:

„Pro ty, kteří mají odběr větší a celková roční suma za vodné a stočné by pro ně mohla být nepříjemným nárazem, nabízíme možnost zaslání dobrovolné zálohy. Výši takové zálohy ponecháme na Vašem uvážení, ideálně by se mohlo jednat o plus mínus polo-

vinu Vaší roční spotřeby zaokrouhlené na celou stokorunu. Platit lze buď osobně na OÚ (lze zde platit i kartou), nebo bankovním převodem na účet obce 1263092319/0800. Jako variabilní symbol uveďte 2310 *** a místo tři hvězdiček dosadíte číslo popisné nemovitosti, za kterou platíte. (Tedy např. pro čp. 65 bude variabilní symbol 2310065, pro čp. 502 pak 2310502). Do poznámky, prosím, uveďte příjmení plátce, což je důležité zejména pro domy, které mají více vodoměrů v jednom čísle popisném. Obyvatelé bytových domů, kde je zřízeno Společenství vlastníků, toto vůbec neřeší, platí totiž nadále prostřednictvím svého společenství a nic se pro ně nemění.“

Tak to, prosím, promyslete...

Odpady – zkouška občanské vyspělosti

Málokteré téma je méně poetické než to odpadářské. Fakt humus. Zvláště když mám pocit, že cílová skupina kultivovaných a občansky dospělých čtenářů našeho periodika není ani správným adresátem následujících povzdechů. Mnohem spíše by je totiž mělo číst těch odhadem několik málo procent spoluobčanů, kteří si stále s odpady nevědí (nechtějí vědět!?) rady. Těžko se u nás

Zprávy z obce

budeme mít jako ve Švýcarsku, dokud se nebudeme všichni chovat jako Švýcaři. Zkusím jen zopakovat pár jednoduchých a pochopitelných pravidel, jejichž uplatňování by vážně pomohlo:

- ▶ Na veřejná sběrná místa, která jsou až dost na očích všem, by bylo skvělé odkládat pytle s tříděným i směsným odpadem těsně před jejich svozem. Tedy brzy ráno v den svozu, nebo den předem. Svozovým dnem je v Poniklé každé pondělí v sudém týdnu. (Tedy letos 2., 16. a 30. září, 14. a 28. října, 11. a 25. listopadu, 9. a 23. prosince). Na haldy odpadu není hezký pohled. Ani když jsou v tak krásně barevných pytlích!
- ▶ Uvažte, že tříděné odpadky jsou sváženy zdarma, protože se jedná o druhotně zpracovatelnou surovinu. Takže se s nimi osobně a zblízka potká ještě dost lidí!!! Nejprve naši zaměstnanci, kteří žluté pytle sváží. Nejčastěji pan Martin Novotný, abychom to měli adresně. Zkuste se vcítit do jeho situace, když nakládá takový žlutý pytel, který je na místě už 14 dní, takže je už úplně „živý“ částečně roztrhaný od koček, protože ty v něm cítí to zkažené maso, které se do něj omylem (?!?) zatoulalo. Pleny jsou také dost „ostrá pomsta“! A to zaměstnankyně na tříděném odpadu se pak v obsahu žlutých pytlů hrabou ručně třeba i po měsíci! A to už je vážně i proti Ženevským konvencím!
- ▶ Směsný odpad patří do čipované popelnice, nebo na OÚ Poniklá zakoupeného bílého pytle se zeleným potiskem EKO. Tečka!
- ▶ Sběrný dvůr je otevřen každou první sobotu v měsíci od 9.00 do 10.00 hodin. Naši zaměstnanci si podle toho plánují svůj volný čas. Zvládnete to i Vy!

A teď ještě pro všechny, tedy i pro Vás, slušné:

Pozor, čtrnáctidenní svoz zůstane i přes zimu! A proto opakují výzvu, zamyslete se, zdali nebudete potřebovat druhou popelnicu (zejména topíte-li uhlím a již nyní to máte nadoraz). Valná většina druhou popelnicu nepotřebuje, ale kdyby snad někdo přece, obraťte se na paní Novákovou na OÚ. V téměř všech obcích na Jilemnicku

běžel tento čtrnáctidenní model již loňskou zimu – a šlo to!

Abychom jenom nepoučovali a nekáráli, snažíme se také zlepšit vzhled sběrných míst. Právě tedy probíhají úpravy čtyř nejvíce vytížených a nejproblematičtějších sběrných hnízd (fara, Huderovo, Středisko čp. 266, Pečovatelák). Největší změna nastane u střediska, kde se hnízdo přesune trochu blíže ke Kantýně a nad mez, tedy přestane bezprostředně hyzdit okolí hlavní silnice. Na všech čtyřech místech budou nové povrchy a také ohrady oddělující je částečně i opticky od okolí, jakož i klece na pytlový sběr. Takže teď už to bude všechno jen skvělé!

Podářená sezóna na koupališti

Na závěr si šetřím něco pozitivního. Letošní léto přineslo počasí, které bylo velmi nakloněno provozu koupaliště. Však také tržby budou letos zdaleka rekordní. Za to patří dík především manželům Hlůžovým, kteří každým rokem rozšiřují své služby a velebí ve spolupráci s obcí okolí koupaliště, které se tak stává stále

atraktivnějším i pro opakované návštěvy. Stinnou stránkou stále většího provozu je fakt, že čas od času dojde na koupališti i k nějakému zranění. Je to problém, který nemá jednoduché řešení. Úplné odstranění všech potenciálně nebezpečných atrakcí (zejména slackliny a klouzačky) by sice zmírnilo toto riziko, ale zase by byla nuda... A proto se zatím spíše kloníme k jejich zachování, byť třeba s ještě výraznějšími upozorněními na vhodnou věkovou adresu a ještě intuitivnějšími doporučeními, jak zařízení používat. I tak nikdy nebudeme umět vyloučit, že bouli či šrám utrpí i ti, kteří třeba ani žádná alotria netropili. Prostě někdy se věci tak sejdou, i když se všichni snaží jim předejít. Opravdu oceňuji, že to tak zatím všichni brali a že jsme zatím nikdy nemuseli proti sobě šermovat paragrafy. Riziko tu ale zůstává, podstupují ho se snahou o jeho zmírnění obě strany – což je asi podstata bytí. A za pochvalnou zmínku jistě stojí i ten žánrově pestrý vějíř kulturních akcí, který se v létě na koupališti uskutěčnil. Tak díky!

■ **Tomáš Hájek, starosta**

MUZEUM KRKONOŠSKÝCH ŘEMESEL...

...ZVE VŠECHNY MILOVNÍKY STARÝCH
TRAKTORŮ NA AKCI:

ČOCHTEK TRAKTORIÁDA
2024 – 5. ROČNÍK

14. 9. 2024
Od 14:00

Kde?
MUZEUM KRKONOŠSKÝCH ŘEMESEL
V Poniklé

Občerstvení
zajištěno!

... minulost??? ... budoucnost!!!

Od té doby, co se Bůh sklonil k zemi, vzal hrst hlíny, kterou si přiložil na srdce, políbil na ústa, a tak se zrodil člověk, již navždycky rozlišujeme minulost, přítomnost a budoucnost. Tím ovšem vstoupila do života každého člověka i jedna z mnoha příležitostí – někdy trýzní, a to je možnost volby a především povinnost se denně a nově rozhodovat.

Dějiny sice píše vítězové, ale tvoří je ti, kteří do určitých událostí vložili svého ducha, srdce a často i život.

Je dobré být historikem – znát a učit se z radostí i bolestí minulosti, kterou již tak jako tak nezměníme.

Je mnohem více tvůrčí, byť náročnější a nebezpečnější, být prorokem – číst znamení doby a především budoucnost spoluvytvářet a stát se její součástí.

Naši otcové postavili náš kostel a svěřili ho do přítomnosti svatého Jakuba, poutníka časem i životem.

Čítá-li, jak říká bible, délka lidského života sedmdesát let, u toho, kdo je při síle, osmdesát let, pak život kostelů, zvonů a varhan se počítá na staletí, někdy i tisíciletí – se všemi jejich radostmi i bolestmi.

Dům Boží v Poniklé v roce 2024 čítá 640 let od původní první verze a 342 věků více či méně od nynějšího vzhledu.

Všichni jsme svědky toho, ať již o to stojíme nebo ne, že ponikelský Dům Boží s přítomností sv. Jakuba odkládá nánosy a prach minulosti, aby opět zářil jako maják k budoucnosti a věčnosti. Díky opravě fasády přibyly nové prvky na věži kostela, trojbarevnost učinila kostel plastičtější a nátěr plechové věže a pozlacení kopule spolu s křížem zářivějším.

Především však jsme vložili pod kříž do pozlacené makovice naše malé poselství, spíše svědectví, o společném životě nás všech ve stínu i světle věčnosti budoucím generacím, které tam, neznámo proč, chybělo.

Tímto chci upřímně ze srdce poděkovat obci, hasičům, Sokolům, Satorům, samozřejmě farnosti a všem lidem dobré vůle, kteří přispěli podnětnou myšlenkou, vlídným slovem i textem o svém životě, krejčárkem, radou, modlitbou i přáním...

Ponořením se do hlubin mnoho bouří na povrchu ztrácí význam. Zrak upřený do budoucnosti a pozvednutý ke hvězdám pozvedá nad mnoho životních překážek, které se na zemi zdají neřešitelné. Velké postavy dějin jsou toho svědectvím a všechny duchovní stavby pak jsou tichým pozváním k plavbě z času až ke hvězdám, k spočinutí v Bohu.

Upřímně DĚKUJI a Zaplat' Pán Bůh Všem...

■ Ivo Kvapil

PROGRAM NAŠICH FOTBALISTŮ NA PODZIM 2024

Muži

Datum a čas	Domácí	Hosté
17.8.2024 13:30	TJ Sokol Kruh/SK Semily C	TJ Poniklá
31.8.2024 17:00	TJ Poniklá	Hančův sportovní klub Benecko z. s.
8.9.2024 17:00	TJ Sokol Rovensko B	TJ Poniklá
14.9.2024 17:00	TJ Poniklá	TJ Sokol Víchová nad Jizerou
21.9.2024 16:30	TJ Poniklá	Slavoj Kořenov/TJ Desná B
28.9.2024 16:30	TJ Sokol Horka u Staré Paky, z. s.	TJ Poniklá
5.10.2024 16:00	TJ Poniklá	TJ Sokol Kruh/SK Semily C
12.10.2024 16:00	SF Studenec/So Dolní Branná	TJ Poniklá
19.10.2024 15:30	TJ Poniklá	TJ Sokol Horní Branná z. s.
26.10.2024 15:30	TJ Poniklá	SF Studenec/So Dolní Branná

Starší příprava

Datum a čas	Domácí	Hosté
4.9.2024 17:00	SK Semily B	TJ Poniklá
7.9.2024 10:30	TJ Poniklá	Sportovní klub Studenec A
11.9.2024 17:00	TJ Poniklá	TJ Sokol Jablonec nad Jizerou
15.9.2024 10:30	Sportovní klub Studenec B	TJ Poniklá
21.9.2024 10:30	TJ Poniklá	TJ Spartak Rokytnice nad Jizerou
25.9.2024 17:00	TJ Sokol Rovensko	TJ Poniklá
28.9.2024 9:30	TJ Sokol Horní Branná	TJ Poniklá
5.10.2024 10:30	TJ Poniklá	FC Lomnice nad Popelkou
9.10.2024 17:00	TJ Poniklá	SK Mírová pod Kozákovem
12.10.2024 9:30	FK Košťálov - Libštát	TJ Poniklá
23.10.2024 16:30	FK Přepeře	TJ Poniklá
26.10.2024 10:30	TJ Poniklá	SK Semily A

V obci Poniklá v části Nová Ves na Vás čeká rodinný dům 3+kk po rekonstrukci.

K domu náleží menší zděný domek (po úpravě možno použít rovněž k bydlení), skleník, zahrada s ovocnými stromy a travní porost.

V zadní části domu je zastřešený prostor pro chov domácích zvířat. Má dva samostatné vchody.

Vytápěn je krbovými kamny s výměníkem, nebo akumulacími kamny. Příslušenství tvoří koupelna s vanou a sprchovým koutem, 2x WC, sklep, velká komora.

V případě zájmu volejte: **605 235 903**

DIVADELNÍ SPOLEK SLAVÍ 160 LET

Ochotnický spolek J. J. Kolár, který je nejstarším spolkem v obci, byl založen v roce 1864 a letos slaví krásných 160 let své existence.

Místní divadelníci připomenou toto výročí ve dnech 25. 10. (pátek) a 26. 10. (sobota). Připravujeme pro vás, Ponikeláci, malou oslavu, jak jinak než s divadelní tematikou, a to vše v kinosále naší základní školy a v kulturním domě Kantýna.

Mimo jiné u nás zahrají ochotníci ze sousedních vesnic – z Jablonce nad Jizerou, kde dnes působí herci Václav Hájek a Pavel Plichta, a z Roprachtic, kde hraje Jirka Řehořek s manželkou a Milada Jungmannová, kteří velmi často vystupují i v našem spolku.

Bude k dispozici taxi služba, která zajistí odvoz lidí v případě, že budou chtít sobotu večer pobejt' v Kantýně při muzice, kterou nám zajistí trio našich dobře známých muzikantů Petr a Pavel Plichtovi a Jarda Urík.

Nastínila jsem zhruba program našich oslav, více informací bude na plakátech a hlášeno místním rozhlasem. Už nyní se na vás těšíme!

■ P. A. Holubcová

MEDOVÝ OBCHOD – DĚKUJI

V minulém čísle jsem psala o tom, že jsem otevřela. Nyní bych vám ráda poděkovala za donášené pečivo, dobroty pro slepičky i papírové obaly a zápisy do knihy ohledně nákupů, i když někteří občas zapomenou nákup zapsat, a někteří si dokonce za donesené pečivo vajíčka odnést.

Všem Děkuji za projevenou důvěru a nákupy.

A k novinkám. Kromě vajíček, medu a propolisu v podobě masti i tinktury je nyní možné zakoupit i marmelády. Platit je pak možné v hotovosti i pomocí QR kódu. Nemusíte však mít data, je zde možné se připojit k místní WiFi.

To je v současné chvíli asi vše. Medový obchod bude otevřen do prvních podzimních mrazů. Na WhatsApp ovšem najdete skupinu **Medový obchod Poniklá**, kde budou průběžně zveřejňovány nové informace a též možnost objednání vajec i v zimních měsících.

O přidání můžete požádat na mém čísle 774 585 904.

■ Soňa Anna-Marie Fišerová

Pusinky a Minipusinky Poniklá

**Chceš
patřit
do našeho
týmu?**

**Ať jsi holka
nebo kluk,
přijď se
podívat
na trénink!**

**Minipusinky
(1.-5. třída)
v úterý 3. 9.
15:00-16:15**

**Tělocvična
ZŠ
Poniklá**

**Pusinky
(6. třída +)
v sobotu 7. 9.
9:00-11:00**

Kontakt:

Pusinky: holubcova.kacka@gmail.com

Minipusinky: lenka.ponikla@seznam.cz

Těšíme se na vás!

Od rákosky

k (umělé) inteligenci?

**Základní škola Poniklá zve při výročí
300 let ponikelského vzdělávání**

všechny žáky i abiturienty ponikelských a přívlastkových škol,
pedagogy stávající i emeritní, jakož i všechny přátele vzdělávání

v sobotu

17. 5.

2025

na celoškolský sraz!

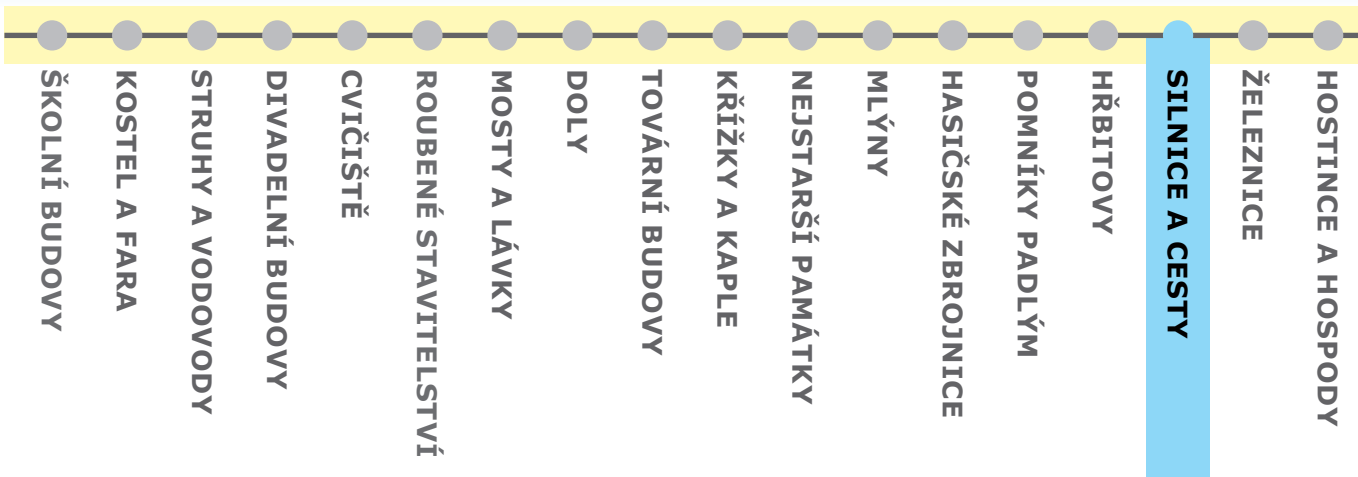
Podrobnosti později,
zatím si hlavně
pознаčte termín!

Kocour v botách 2

Poslední přání

KINO
v ZŠ Poniklá
neděle 15. září
od 16.00

vstupné 100Kč

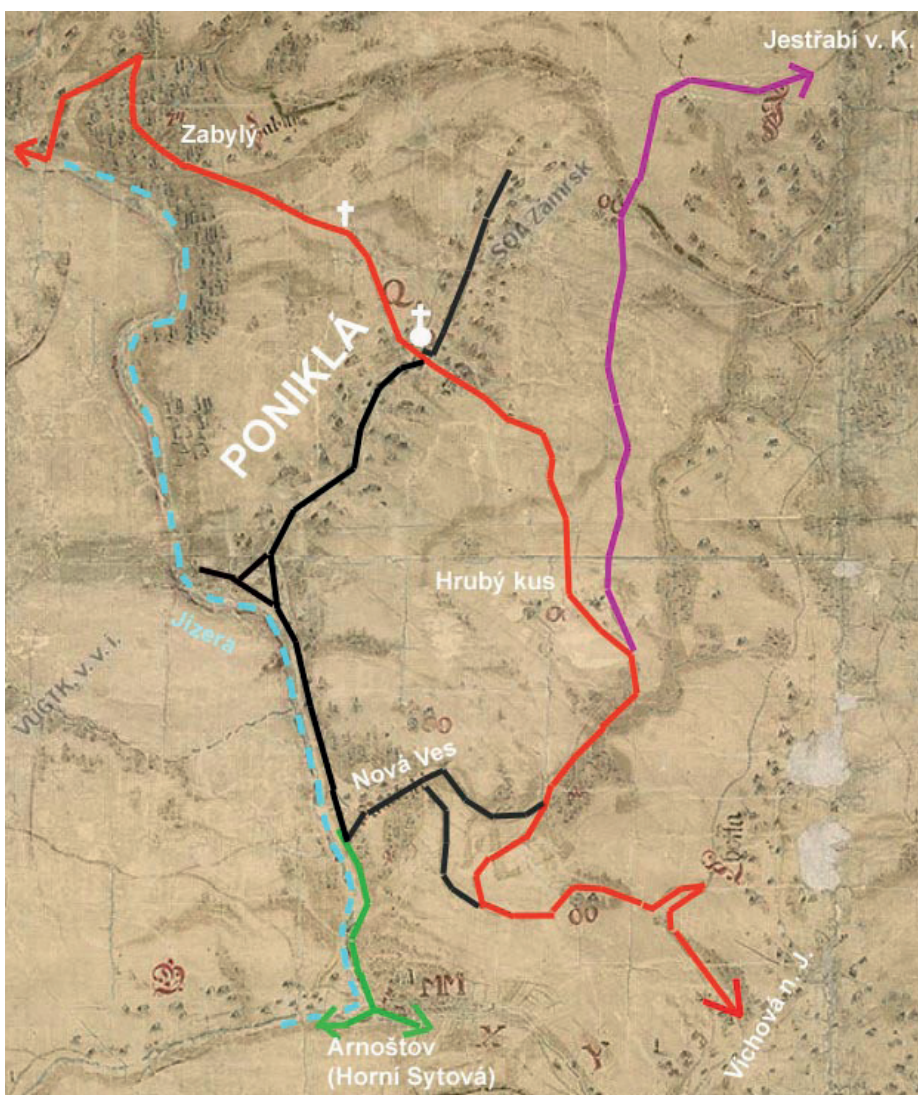
Ponikelské silnice a cesty

Naše šestnácté putování po stavebních zajímavostech Poniklé bude skutečně putovní, neboť se zaměříme na silnice a cesty protínající naše katastry. Zamysleme se letmo nad historickým vývojem našeho silničního propojení s „velkým světem“ i proměnami tras místních komunikací v běhu věků. Vezměme si tedy pevnou obuv, řádně okovanou hůl a hurá na cesty!

Od pralesních pěšin po rudné stezky

Jak známo, nebyly pralesní pozemní hvozdy zcela neznámé ani pravěkým lovcům, ani Keltům. Ti sice naším územím občas procházeli, ale skutečnou potřebu fixovaných komunikací přinesla až první česká kolonizační vlna, která ve třináctém století objevila onen klenot nedozírné ceny, údolí kolem „ponikajícího“ potoka. Osm následujících staletí několikrát změnilo významová těžiště naší vesnice. Takže pokud staré hlavní trasy cest akcentují rudná naleziště, novodobé cesty tyto trasy později opouštějí. Jako již tolikrát, poskytneme nám pěkný vhled do dávných dob Graupparova mapa z roku 1765, která zaznamenává hlavní trasy probíhající vsí.

Nejdůležitější komunikací spojující nás s okolními obcemi byla až do 19. století dnes již prakticky nevyužívaná trasa zvýrazněná v příložené Graupparově mapě červenou barvou. Cesta vedla z Víchové (zhruba od dnešní školy) sedlem „U lipky“ mezi Vartištěm a Studeným Vrchem do Nové Vsi, odkud se stáčela údolím Kákovského potoka, aby později vystoupala k Hrubému Kusu a dále již mířila k faře a kostelu. Od kostela pak tato cesta pokračovala nejkratší trasou úvozovou cestou přímo ke kříži na Straňce (od Vaničkových podél sadů)

Graupparova mapa z poloviny 18. století nám dává přehled o původní, od dnešní doby značně odlišné cestní síti.

a poté přes Dolní Zabylý dolů k Jizeře. Ovšem ze Zabylého ne přímo dolů „Potůčkem“, ale obloukem zhruba po vrstevnici do Stromkovic a až odtud údolím Vejpalického potoka k Jizeře.

Pakliže trasa jizerským údolím od Poniklé směrem k Jablonci nad Jizerou nebyla před stavbou silnice ve druhé polovině 19. století používána vůbec, trasa od Poniklé směrem k Arnoštovu (Horní Sytové) již na Graupparově mapě zanesena je. O její podobě před velkorysou stavbou zemské silnice vedoucí z Trutnova (přes Sytovou, ponikelské Mejto a Roprachtice) do Liberce zbudované v 50. letech 19. století bychom museli jen spekulovat. Nejpozději s výstavbou Harrachovských železárén v Arnoštově byl ale význam této spojnice značný. Někud se totiž oněch odhadovaných 70 000 tun železné rudy za století jejího provozu z Poniklé do Arnoštova dopravit muselo. A na rozdíl od paliva, které si v podobě kladů pěkně plavalo Jizerou až na „hrábě“ v Sytové, musela se ruda nákladně a zdlouhavě dopravovat po vozy.

A za povšimnutí stojí i fialově zvýrazněná spojnice Poniklé s Jestřabím, která dříve vedla zhruba od Hrubého kusu přes úbočí Homole do Horních Dol a dále pak na sever. No prostě vše úplně jinak, než jsme zvyklí!

Aby mlýny klapaly a přádelny předly, aneb Nouzová a Hladová silnice

S nadsázkou někdy uvádím, že zrovinka tu část Poniklé, kterou zná nejvíce lidí, sledují tito projíždějící cestující z „obchvatu vesnice z 19. století“. Byl to totiž až bouřlivý rozvoj průmyslu a dopravy, který jednak dokázal naplno využít potenciál vodní síly pro nové průmyslové objekty na Jizeře a který také vyvzdoroval nezbytnou kapacitní dopravní spojnici mezi nimi. A tak skutečně tepna Horního Pojizeří, tedy „naše“ část dnešní silnice I. třídy I/14, slouží sotva půldruhé století. Stavěla se v naší vsi na dvě etapy. Jedna silniční etapa dostala přízvisko „nouzová“ a druhá „hladová“, to ladí k sobě!

O té „nouzové“ (u nás úsek od Sytové po Mejto a dále na Roprachtice) se pěkně rozepisuje Dr. František Roubík v knize *Silnice v Čechách a jejich vývoj* (1938):

„Bída chudého obyvatelstva v Podkrkonoší, s níž muselo gubernium ve 30. a 40. letech 19. století stále zápasit, aby tu nedošlo k nebezpečným projevům zoufalství hladového lidu, vedla počátkem r. 1845 k myšlence přistoupení ve vlastní režii gubernia ke stavbě nouzové silnice Krkonošské (...), jež by zároveň zlepšila komunikaci v tomto průmyslovém kraji, trpícím hlavně nedostatečným dovozem životních potřeb a související s tím drahotou. Hned s počátku bylo jasno, že se projekt setká se značnými technickými obtížemi.“

A také že se setkal, v našem úseku tedy rozhodně. O hlavních stavebních objektech zemské silnice z Trutnova do Liberce na našich katastrech, tedy dvou kamenných mostech v Nové Vsi, jsme si povídali ve zpravodaji 01+02/23. Součástí této stavby vklíněné mezi skaliska pod Mladkovským hrádkem a Jizeru je pak dále na přívlacké straně ale také velkoryse pojatá zatáčka pod někdejší přívlackou tvrzí. Silničáři tu byli první, takže nejen že využili kámen ze zdejšího lomu (a parně i zbytků tvrze), ale také zkomplikovali až o půl století pozdější stavbu železnice, která se v těchto místech musela namáčknout do úzkého koridoru mezi tuto opěrnou zeď silnice a řečiště Jizery.

A trvalo skoro další dvě dekády, než na „nouzovou“ silnici navázala dále údolím Jizery také tzv. „hladová“ zemská silnice z Poniklé do Rokytnice v Krkonoších, stavěná v letech 1866 až 1870. (Tedy kratší dobu, než je nyní opravovaná, dodali bychom, kdybychom chtěli být lacině vtipní...) Obě silnice slouží více než století a půl v téměř nezměněné trase, byť provoz na nich je neporovnatelný! A říkáme-li „v téměř nezměněné trase“, pak se jistě dovtipíte, který úsek byl v posledních letech přeložen. Ano, je to legendární Dlabolovo koleno u Nové Vsi, kde původní titěrný poloměr zatáčky aspiroval v rámci silnic I. třídy na absolutní rekord – a novodobé drožky a dostavníky měly problém ho vykroužit.

Monumentální a dodnes sloužící opěrná zeď zatáčky silnice pod někdejší přívlackou tvrzí byla od Nové Vsi vyfocena ještě před stavbou železnice.

Krásná momentka z pohlednice odeslané roku 1913 zachycuje poklidný provoz našeho klíčového dopravního uzlu na Mejtě. Dnes by sotva bylo dost času zaujmout pro fotografii tak umělecky vybroušené pózy všech dospělých, dítko i poštovního úředníka. Není snad bez zajímavosti, že právě v tomto místě také máme zaznamenaný dvě opravdu vrcholné návštěvy naší obce. To když tuď na saních (vystavených mimochodem v Muzeu krkonošských řemesel) projížděl pan prezident Masaryk, a později, to už ovšem krytým vozem, pan prezident Zápotocký. Oba vykonali v naší obci opravdu jen krátkou prohlídku, neboť jedouce od Sytové poručili svorně na Mejtě odbočit vlevo, nechtějice se rekreovat u nás, ale raději ve Vysokém nad Jizerou. Chápete?

Že bylo Dlabolovo koleno před svým narovnaním pro mnohé řidiče oříškem, dokumentuje i fotografie z roku 1967 nebo 1968. Pikantní je, že ve škarpe se nalézá erární silničářské vozidlo, které se tam však, jak tvrdí pamětníci, dostalo až za tmy a jen krátce poté, co ukončila jeho obsluha delší zastávku na Mejtě. Tedy hned ve druhé zatáčce od hospody...

Poniklou do kopce

Dálkové silnice jsme si už probrali, pojďme se tedy nyní podívat po dvou páteřních cestách, kolem nichž se rozkládá zastavba Poniklé a Přívlaky. Obě získaly dnešní podobu v první třetině 20. století.

Cesta Poniklou nahoru byla z větší části v nové trase budována v roce 1906. Obecní kronika se v té době ještě nepsala, ale zato kronika školní měla o to větší záběr, proto si všímá:

„V měsíci září r. 1906 začala se stavěti v Poniklé okresní silnice od provisorní zemské silnice u domu č. 223 [tedy dnešní čp. 59 naproti dnešnímu čp. 60] vzhůru ke kostelu až na konec hřbitova. Náklad na ni hradí okres 50 % a obec 50 % a výkupem pozemků [výkup pozemků stál obec 6 522 K 80 h, stavba pak celkem stála 25 700 K]. Na vydání obecní očekává se podpora zemská, jež břemeno obecní značně zmenší. O tom později, až záležitost ta bude skončena.

Délka silnice měří 1 920 m

Šířka silnice v koruně 5 m

Šířka jízdní dráhy 3,5 m

Síla štětu 20 cm

Síla vrstvy štěrkové 10 cm

Síla zásypky 3 cm“

Škoda jen, že „když už byla záležitost skončena“, nezmiňuje se kronika o tom, kolik nakonec tvořila ona očekávaná státní subvence. Ale asi byla solidní, protože jinak by se o tom jistě psalo!

Z ústní tradice je pak zajímavý údajný spor o umístění křižovatky dole v Poniklé. Pro výškové i směrové poměry by totiž bylo bývalo vhodnější pomalu pozvolněji stoupat zhruba od dnešní lávky přes Jizeru nad Tomíčkův statek (dnes čp. 64). Ale jelikož tou dobou již na místě, které dnes jako křižovatku s hlavní silnicí známe, stál novotou ještě zářící „dům mistra řeznického“ Josefa Tomíčka (dnes čp. 53) s jeho živností, šlo i o kšeft... No a ten kšeft vyhrál, takže se silnice ve své spodní partii tak ladně klikatí a vykružuje pak o něco výše „Tomíčkovovo koleno“. Po kterém Tomíčkově se tedy vlastně jmenuje?

Přívlačkou do kopce a s kopce

Mimořádně zajímavé jsou zápisy v kronice obce Přívlačky z let 1927 až 1928, kdy se obcí stavěla cesta z Dolní Přívlačky na Jilem a dále dolů přes Babí kout k Farskému potoku pod Nístějkou. Částečně se jednalo o úpravy stávajících cest, některé úseky ale vznikaly i „na zelené louce“. Ostré pero kronikářovo nám pěkně prozrazuje, oč méně byrokracie a představebních příprav dříve na stavbách panovalo! A také, jak se zajímavě lícitovalo o peníze. A jelikož to stojí za to, citujeme obsáhleji přímo z kroniky:

„Jelikož zemský správní výbor na silnici subvenci nepovolil, ani žádná naděje na povolení není, jedná se s okresní správní komisí, aby snížen byl příspěvek [obce] na 5 % a okres aby přispěl 95 %. Po delším vyjednávání a psaní (33 dopisy) usnáší se okresní správní komise, že přispěje na stavbu 90 %, obec pak 10 % celkového nákladu, který rozpočten na 250 000 Kč. 24. dubna [1927] sešla se stavební komise a obecní rada (...) a začalo se měřit od „Babího kouta“ dolů. Na dotaz, jak veliké bude stoupaní, bylo řečeno, že nebude větší, než jest od mostu ku „mlejnku“ [myslen Vojákův mlýn „v Mlejnkách“], načež se přistoupilo k měření. Když bylo vyměřeno a 15% stoupaní zdálo se veliké, bylo mínění, aby serpentinou se silnice protáhla as o 160 m, že stoupaní se sníží. Na to okres nechtěl přistoupiti, a tak muselo zůstat při starém měření. 15. 5. začalo se stavět a sice od Babího kouta dolů. Pan okresní cestmistr měří cestu 2 m širokou, což starostu zarazilo a řekl, to než 2 m, raději žádnou. Hned šel k okresu se stížností a řekli, tak si tedy postavte 3 m, a stavělo se. Stavbu vedl p. okr. cestmistr a dohled na dělníky veškeré měl starosta obce za 35 Kč denně, a dělníkům se platilo 25 Kč až 30 Kč [1927]. Že bez různých nepřijemností se to neobešlo, jest samozřejmo,

Fotografie Stanislava Holubce pořízená snad kolem roku 1960 dokumentuje hlavně krásnou, mírně nakloněnou chaloupku Víta Tuláčka (dnes čp. 88), hezky nám však ukazuje i povrch cesty, dokud ještě nebyla asfaltová.

O tom, že to se sklonem silničky z Jilma pod Nístějkou pan cestmistr Soukup v roce 1927 trochu přešvihnul, se přesvědčili i válcíři při její poslední opravě v roce 2021.

Osiřelá řada patníků na zrušené cestě vedoucí za dob protektorátu od Kostivárny nad pravým břehem Jizery k nádraží v Horní Sytové (obíhající tak území zabraná tzv. Třetí říší).

starosta to odnesl, jelikož okres nechtěl se s tím zlobit, že by museli mít o úředníka víc, dali to obci, že prý se spíše v obci srovnáme.

Rozumí se, že práce prováděny byly za pozornosti občanstva, které sledovalo postup prací, jak se pracuje a jakou kvalitu má tato práce. Jako stavbyvedoucí byl ustanoven obecním zastupitelstvem p. Štěpán Blaženin z Jestřabí, jako zkušený odborník těchto prací, za dozoru p. okresního cestmistra Josefa Soukupa. Tento jako dozorčí orgán okresní stále informoval předsednictvo okresní správní komise a dohlížel, by se neprovedly nějaké nákladnější práce na zdokonalení cesty a tím nestouplo vydání a okres nemusel více na stavbu přispět než povolených 250 000 Kč. Ba chtěl ještě ušetřit. Pracovalo stále 30 až 35 dělníků s denním platem 27 až 30 Kč [1928]. Počasí bylo příznivé podnikaným pracím, bylo stále sucho bez deště, tak že v červenci a srpnu stoupla teplota na 40 °C. [Zajímavost: kronika uvádí teplotu ve francouzské Réaumurově stupnici, konkrétně 32 °R, pro ctěného čtenáře z 21. století převádíme na stupně Celsia.]

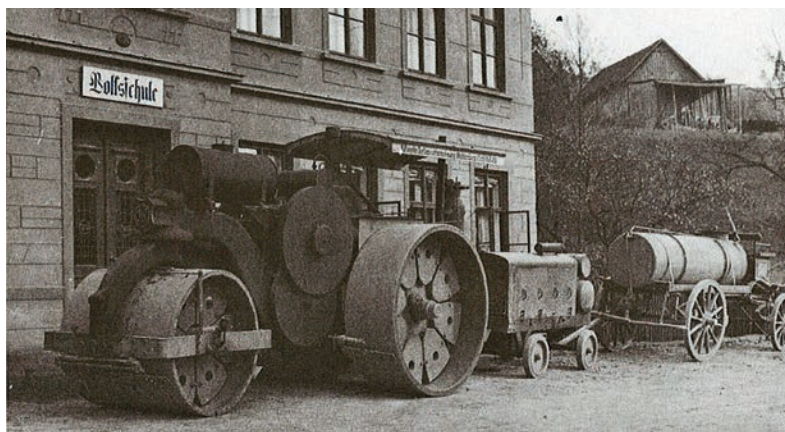
Stavba stála celkem 286 tis. Kč, obec Přívla-ka z této částky hradila 36 tis. Kč, protože okres svoji subvenci nad čtvrt milionu korun nenavýšil. K udržování cesty následujícího roku obec ustanovila pana Hynka Novotného, toliko také obecního posla a hrobníka v jedné osobě. Dobrá kombinace!

Asfaltová douška

Zakončeme trochu sentimentálně zasněním se nad starými fotografiemi obce. Leccos se na těch padesát či sto let starých obrázcích do dnešních dní změnilo. Sem tam nějaký dům přibude, jiný ubude, je přestavěn... Vesnice pomalu zarůstá stromy a jen pozvolna ukrajuje přírodě nové stavební parcely. Ale mnohá místa zůstávají i po desítkách let velmi dobře povědomá, změnou téměř nedotčená – ale skoro vždy až na jeden podstatný detail, totiž cesty. Ty se nám ve vsi proměnily skoro kompletně (a kde zatím ne, tam jistě brzy ano!). Kde jsou ty malebně prašné, občas i lehce blátivé cesty s řadami kamenných patníků, v zimě často jen s úzkou pro pěší prošlápnutou cestičkou? Mnohý romantik by snad i zaplakal – zejména ten, který by trvale bydlel někde úplně jinde. A tak asfalt, ta chemicky mimořádně zajímavá hmota, vítězí, byť na něj pěkné podívání opravdu není.

■ Pro zpravodaj Pod horami zpracoval Tomáš Hájek

Zdroje: školní kronika Poniklá, kronika obce Přívlačka, Graupparova mapa, Silnice v Čechách a jejich vývoj (Dr. Roubík, 1938), archiv obce Poniklá, Pamětní listy (Peterka, 2004)

Tato fotografie je v Pamětních listech z roku 2004 doprovázena komentářem „Stavba silnice v roce 1907“. Je pořizena před budovou Expositury, totiž někdejší pobočky naší základní školy (dnes Pension Klára). Přiznám se, že mi letopecet 1907 příliš neseděl, v tomto roce totiž byla škola teprve v září poprvé otevřena – a na to se mi budova na fotografii už přece jenom nezdála být tak zcela novotou zářící. A to na rozdíl od švabachem vyvedené cedule Volksschule (obecná škola). Jenže na fotografiích pocházejících prokazatelně z dob německé nadvlády po roce 1938 (školu tam zdobí prapor se svastikou) stojí před budovou stromek, jehož koruna sahá zhruba do poloviny oken ve druhém podlaží. Takže asi vskutku 1907. Ale to snad ani není tak podstatné, důležitější je ten parní fešák!

Dnes si to už nedokážeme ani představit, ale bývaly doby, kdy se ještě hlavní trasy udržovaly pluhem za koňským spřežením a boční cesty jen lopatou či prostým prošlapáváním s průchodem pouze pro pěší.

Největší ponikelskou dopravní stavbou za posledních bezmála sto let se stalo narovnání „Dlabolova kolene“, ostré zatáčky u rybárny v Nové Vsi. V letech 2017 a 2018 ji zde provedlo ŘSD a nám už to teď připadá jako úplná samozřejmost.

PŘECHOD KRKONOŠ OD BOUDY K BOUDĚ

Jen si to představte... Ještě je šero. Sedíte na kamení u Pančavského vodopádu, kouří se vám od pusu. Začal podzim a rána už jsou chladná, v údolí se válí mlha, ale na hřebeny se vyšplhat neodvázila. Vy ano. Vy jste sem utekli. Pryč z města, daleko od šedi pracovních dní, od hluku a starostí. Teď jste tu jen vy a hory. Nespěcháte. Vychutnáte si ten okamžik, kdy se první sluneční paprsky vlijí do Labského dolu a zatančí v kapkách Pančavy. A pak vyrazíte. Nejste tu, abyste hltali kilometry a porce výškových metrů. Jste tu pro ryzí přírodu, daleké výhledy,

autentické zážitky a místa, která vám v paměti utkví již natrvalo. Jdete na lehko, od západu k východu, nebo opačně. Jdete si užít hřejivou náruč horských bud, hvězdnou oblohu, tradiční pokrmy i místní pivo. Za tím jste sem přišli. A přesně to vám nabízejí podzimní Krkonoše.

Jak přejít Krkonoše

Na to existuje více možností. Vydejte se z Harrachova do Žacléře, nebo opačným směrem. Pojměte přechod jako třídní výlet nebo týdenní dovolenou. Vaše trasa může lemovat hraniční kameny přímo po hřebeni anebo tu a tam

sestoupit do malebných údolí znějících zurčením bystrin a vodopádů.

Je zkratka na vás, jak zhruba 60 kilometrů mezi východem a západem zdoláte.

Záleží na tom, co všechno chcete vidět, kolik máte času a jak si potřebujete rozložit síly. Nenabízíme jednu konkrétní trasu, ale i její varianty. Přechod jsme rozdělili na pět etap, neznamená to však nutně pět dní na horách. Propojte je či kombinujte dle libosti. V každé části hor jsme pro vás navíc vytipovali zajímavosti, které máte možnost obdivovat, a boudy, které vám poskytnou nocleh a umožní zůstat na hřebenech po celou dobu výletu.

Etapa 1: Východní částí národního parku ze Žacléře

Žacléř – Rýchorská bouda – Lysečinská bouda

Délka trasy: 10–18 km

Odlehlá část Krkonoš, jen málo dotčená masovým turismem, nabízí pohodové putování klidnou krajinou. Bučinám, smrččinám i lučním enklávám s kvetoucími orchidejemi a bílými horci dominuje překrásný výhled na východní Krkonoše.

Kde přenocovat: Rýchorská bouda, Lysečinská bouda

Etapa 2: Přes Horní Malou Úpu*Rýchorská/Lysečinská bouda – Horní Malá Úpa – Bouda Jelenka***Délka trasy:** 17–19 km

Pokud se pro nějakou krkonošskou obec hodí přídomek „malebná“, je to právě Malá Úpa. Chalupy a chaty bydlí na místních loukách stejně přirozeně, jako pasoucí se dobytek. Dávají tušit, jak se dříve hospodařilo v nadmořských výškách okolo 1000 metrů.

Z Horní Malé Úpy dále vede přírodně nejzajímavější cesta po Lesním hřebeni anebo lze tento úsek zkrátit přímější spojnici rovnou k boudě Jelenka.

Kde přenocovat: Pivovar Trautenberk, Bouda Jelenka**Etapa 3: Na Sněžku a přes Úpské rašeliniště***Bouda Jelenka – Sněžka – Luční bouda – Petrovy boudy/Bouda u Bílého Labe***Délka trasy:** 10–16 km

Vystoupíte na Svorovou horu a vstoupíte do tunelu vyřiznutého do hustého porostu kleče. Správným směrem vás povede vrchol Sněžky, který nad klečí bezpečně uvidíte. Když se úzká stezka vlije do kamenného moře porostlého vřesem a lišejníkem, nebudete na pochybách, že jste právě vstoupili do království arкто-alpínské tundry.

Kde se přenocovat: Chata Výrovka, Petrovy boudy, Bouda u Bílého Labe**Etapa 4: Na Sněžné jámy a k vodopádům***Petrovy boudy/Bouda u Bílého Labe – Zlaté návrší***Délka trasy:** 20 km

Ať už vyrážíte od Výrovky, Petrovky či Boudy U Bílého Labe, vstupujete do střední a zřejmě nejpoblábnější části pohorí. Ikonická místa tu potkáte na každém kroku. Nahlédnete do hloubky Sněžných jam i Labského dolu, uctíte symbolický pramen Labe a zaposloucháte se do hukotu vodopádů.

Kde přenocovat: Martinova bouda, Labská bouda, Vosecká bouda**Etapa 5: Západními Krkonošemi do Harrachova***Zlaté návrší – Harrachov***Délka trasy:** 10–13 km

Do Harrachova, který je cílem vašeho putování, můžete z hřebenů sestoupit několika způsoby. Pokud pospícháte na autobus, od rozcestí U Čtyř pánů poběžíte skoro stejně svižně, jako proud řeky Mumlavy. Máte času a sil ještě dost? Pak doporučujeme protáhnout si cestu po hraně Kotelských jam. Na podzim, když jsou naplněny teplými barvami, je to obzvláště silný zážitek. Vychutnejte si vyhlídku z Kotelského sedla i z terasy restaurace Štumpovka na Dvoračkách. Z vrcholu Čertovy hory budete mít cílové městečko Harrachov jako na dlani. Sestoupíte tam podél slavných skokanských můstků. Neméně slavná je i historie místní sklárny. Tady vaše putování po Krkonoších končí. Ale cesty vedou dál! Třeba do Polska, nebo Jizerek...

Krkonošské boudy

Pakliže je historie Krkonoš něčím jedinečná, jsou to osamělé lidské příbytky vysoko v horách – boudy zakládáné samostatně či rozptýleně ve skupinách na lučních enklávách. Některé sloužily původně jako letní salaše. Jiné zakládaly rodiny dřevařů a v každodenním boji s nehostinnou vysokohorskou krajinou hledaly podmínky k živobytí. Od poloviny 18. století se tyto příbytky stávaly celoročními sídly budařů, kteří později objevili i jejich turistický potenciál.

I dnes celá řada z nich slouží turistům a návštěvníkům hor. Ač do nich již proudí voda a elektřina, nemyslete si, že je život na hřebenech snadný! Vyžaduje houževnatost a skromnost. Proto je stále mnohdy více srdeční záležitostí než byznysem. Přesvědčte se o tom během vašeho putování.

Než vyrazíte na cestu

Všechny užitečné informace, které budete pro plánování přechodu Krkonoš potřebovat, jsme pro vás připravili

a vložili na webové stránky www.krkonose.eu/opravdove-krkonose. Najdete tam podrobně zpracované trasy i horské boudy, které nabízejí nejen nocleh, ale také občerstvení a úkryt před nepříznivým počasím. Poradíme vám, kde zaparkovat, nebo co zabalit do batohu.

■ Alena Cejnarová*Krkonoše – svazek měst a obcí**Destinační společnost pro TO Krkonoše*

PONIKELSKÉ POSVÍCENÍ

13:15 REGISTRACE
KOLÁČŮ

13:30 HODNOCENÍ
VZHLEDU

13:55 VYSTOUPENÍ
SOJČAT

14:00 HODNOCENÁ
OCHUTNÁVKA
KOLÁČŮ

15:00 VYHLÁŠENÍ
VÍTĚZE

KREATIVNÍ DÍLNIČKA

MOŽNOST NÁVŠTĚVY
MUZEA

21.ZÁŘÍ 2024
OD 13:30
U MUZEA

MUZEUM A OKRÁŠLOVACÍ SPOLEK

Taneční lekce pro dospělé

Začátečníci, věční začátečníci,
přátelé společenského tance,
pojdte tančit s námi!

Kdy?

18:00 - 20:30

Kde?

Kantýna Poniklá

1. 11.

8. 11.

15. 11. (prodloužená lekce)

1. 12.

6. 12.

13. 12. (prodloužená lekce)

Jak?

V neformálním oděvu
V obuvi vhodné pro tanec

Kudy do toho?

V případě zájmu se ozvěte na
rena.jindrova@seznam.cz

Lze se účastnit i jednotlivých
lekci

S kým?

Taneční lekce vedou
Tomáš a Renata Jindrovi

Vstupné dobrovolné
Drobné občerstvení zajištěno

XIII. Tuláčkovy slavnosti

Sobota, 28. září 2024

Poniklá, Tuláčkova náves

Inspirativní osobností, kterou si letos připomeneme, je

P. Josef Kacálek,
*„Možná převýchovy
a nápravy ztopeného
je nepatrná.“*

kněz, jenž na útěku před StB strávil 9 let v úkrytu na Zablém...

13:00 | Pozdní oběd

13:30 | Zahájení slavností

14:00 | Přednáška | Radek Schovánek

15:30 | Hrajeme si s StB | Na honěnou

16:00 | Živé obrazy

16:30 | Hrajeme si s StB | Na schovávanou

17:00 | Koncert | 20 Minutes

18:30 | Afterparty | DJ Mikuláš

vstupné zdarma
občerstvení hojné

pořádá Kabinet kerконоšské slovesnosti